

EXPRESS

ILUSTROWANY

ROK II

Łódź, piątek, 28 lutego 1947 roku

Nr 58(360)

Hańba Anglosasów

Prowadzą w Niemczech brudną i antysojuszniczą politykę. — Niezadowolenie państw zachodnich i wschodnich

Z Nowego Jorku donoszą, że dochodzące do Stanów Zjednoczonych wiadomości, świadczące o rosnącym niezadowoleniu niektórych państw europejskich ze stosunku Stanów Zjednoczonych do Niemiec. Depesza agencji Canadian Press z Brukseli stwierdza, że niezadowolenie ze stanowiska USA, zwłaszcza w sprawie reparacji, rozszerza się na Belgię, Holandię i Norwegię. Depesza podkreśla, że gen. Clay, dowódca wojsk amerykańskich w Niemczech jest ostro krytykowany przez koła rządowe szeregu krajów zachodnio-europejskich.

Wydany w lecie ub. roku zakaz demontowania fabryk niemieckich na cele reparacji, jest głównym tematem krytyki. Aliancka komisja reparacyjna, która przeprowadza rozdział zdemontowanych urządzeń fabryk niemieckich między sąsiadów Niemiec, nie może wskutek tego zarządzenia wykonać ustalonego uprzednio planu prac. Zarządzenie Mc Narneya i Claya wpłynęło na podjęcie podobnej akcji w strefach brytyjskiej i francuskiej, w rezultacie czego, przekazywanie sprzętu z fabryk niemieckich sąsiadom Rzeszy całkowicie ustało.

Depesza agencji Canadian Press stwierdza, że gen. Clay stara się kosztem sąsiadów Niemiec pozyskać zaufanie samych Niemców.

Na posiedzeniu Sojuszniczej Rady Kontroli w Berlinie marszałek Sokółowski wygłosił dłuższe przemówienie, w którym poddał krytyce umowę brytyjsko-amerykańską w sprawie połączenia stref okupacyjnych. Marsz. Sokółowski podkreślił, że pojawiły się pogłoski, iż zjednoczenie stref zachodnich w Niemczech ma pociągnąć za sobą pewne skutki natury politycznej.

Początkowo mówiło się, że umowa zostanie zawarta w celu zmniejszenia kosztów okupacji. Obecnie jednak widoczne jest, że umowa brytyjsko-amerykańska nie wiąże się wcale z wykonaniem uchwał konferencji poczdamskiej, a więc likwidacji potencjału przemysłowego Niemiec i spłat reparacyjnych.

Marsz. Sokółowski oświadczył, że polityka, prowadzona przez Wielką Brytanię i Stany Zjednoczone, doprowadziła do

Nowy ambasador angielski w Warszawie

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej udzielił agreement sir Donaldowi Saint Clair jako ambasadorowi Wielkiej Brytanii w Warszawie.

Podziemna Hiszpania

W ostatnich tygodniach ożywił się bardzo ruch podziemny w Hiszpanii pod kierownictwem hiszpańskiej partii komunistycznej.

Pismo podziemne „Guerilleve” donosi, iż oddziały wypadowe składające się z czterech do pięciu osób, wykonywują akcje sabotażowe. Ostatnio wybuchły bomby w komisariacie w Madrycie i ambasadzie argentyńskiej.

powiększenia zadłużenia stref zachodnich wobec tych państw i stanowi dążenie do podporządkowania tych stref monopolom brytyjskim i amerykańskim.

Na zakończenie marszałek Sokółowski podkreślił, że w strefach anglo-saskich faszystowskie niedobitki i inne podejrzane elementy prowadzą antysojuszniczą

kampanię, której ostrze jest zwrócone przeciwko uchwałom konferencji poczdamskiej.

W kampanii tej biorą również udział niemieckie czynniki oficjalne, jak np. przewodniczący niemieckiej rady ekonomicznej połączonych stref anglo-saskich, dr Agratz.

Spisek hitlerowców przeciw Anglii

BEVIN: — O, rety! Co robicie, moi kochani! Przecież ja jestem Waszym najlepszym przyjacielem... Schuhmacher może poświadczyć...

Ernest Bevin ma głos

nie udziela go jednak zrebliowanym członkom swej partii. Prez. Truman odpowiedział energicznie na zarzuty

Z Waszyngtonu donoszą, iż podano tam do wiadomości urzędowe oświadczenie rządu amerykańskiego w sprawie zarzutów, postawionych przez min. Bevin'a podczas debaty w sprawie palestyńskiej.

W oświadczeniu tym powiedziano, iż zarzuty min. Bevin'a stawiane przez Trumanowi, są niesłuszne, że deklaracja prez.

Trumana z dnia 4 października (na którą powoływał się Bevin) była jedynie podkreśleniem stanowiska Stanów Zjednoczonych odnośnie Palestyny, siornuowanym już w lecie roku 1945 i że wobec tego nie wnosi nic nowego do sprawy. Tym samym deklaracja prez. Trumana nie może być uważana za przyczynę tru-

dnosci, w jakich znalazła się Wielka Brytania.

Zamiast wysłuchać oskarżeń „zrebliowanych” członków swej partii, min. Bevin wygłosił wczoraj znowno dłuższe przemówienie w Izbie Gmin, którego głównym celem było... niedopuszczenie do głosu oponentów.

Główną troską min. Bevin'a są, oczywiście, w dalszym ciągu Niemcy: „W centrum Europy nie można pozostawić 66 milionów ludzi w stanie upośledzenia. Doprowadziłoby to do obniżenia poziomu życia również w innych krajach i mogłoby zahamować ich rozwój”.

W końcu swego przemówienia min. Bevin wyraził pragnienie, aby na konferencji moskiewskiej powzięto decyzję w sprawie zawarcia paktu między Stanami Zjednoczonymi, ZSRR, Francją i Wielką Brytanią. Celem tego paktu, proponowanego już przez Byrnesa, ma być zabezpieczenie Europy przed powtórzeniem się agresji.

POMOC AMNESTIONOWANYM

Otrzymają zaopatrzenie w żywności, odzieży i pieniądzu

W związku z uchwałą przez Sejm Ustawodawczy amnestią, z inicjatywy min. Bezpieczeństwa Publicznego została powołana międzyministerialna komisja pomocy amnestionowanym. Komisja ta obejmie kierownictwo pomocy rządowej dla amnestionowanych. Amnestionowani korzystają bowiem będą z szeroko zakrojonej pomocy odzieżowej, żywnościowej i lekarskiej. Potrzebujący otrzymają również zapomogi pieniężne od 500 — do 1000 zł.

Urzędy zatrudnienia i PUR pomogą w znalezieniu pracy, jak również zapewnią bezpłatne bilety kolejowe i noclegi w drodze do miejsc pracy lub zamieszkania.

Szczegóły tej olbrzymiej akcji podaje my na str. 3-iej naszego pisma.

Kupcy z Białego Domu

W swoim czasie Stany Zjednoczone zaprzeczyły, jakoby wysuwały propozycje zakupu Grenlandii od Danii. Obecnie w kongresie amerykańskim wysunięto znów tę sprawę. Deputowany Gerhard złożył projekt upoważniający prezydenta do kupienia Grenlandii i wszystkich wysp u wybrzeży USA oraz zaproponowania Islandii, by weszła w skład Stanów.

Projekty te wywołały słuszne oburzenie w Danii. Minister duński Rasmussen oświadczył, że Dania nie odstąpi Grenlandii i po myśl ten jest absurdalny.

Rząd francuski

prowadzi słuszną politykę zagraniczną

Wczoraj popołudniu miało się odbyć posiedzenie francuskiego Zgromadzenia Narodowego, poświęcone debacie nad polityką zagraniczną. Min. Bidault zamierza zażądać w toku debaty votum zaufania dla polityki zagranicznej rządu Ramadier.

Odpowiedź Egiptu

na próby łagodzenia sporu z Anglią

Rząd egipski udzielił już odpowiedzi na propozycje mediacji w sporze między Wielką Brytanią a Egiptem wysuniętą przez rządy Syrii i Libanu. Rząd Egipski stwierdził, iż zdecydowany jest przekazać całe zagadnienie Radzie Bezpieczeństwa, o ile nie otrzyma zapewnienia iż w razie podjęcia bezpośrednich pertraktacji Wielka Brytania zmieni swe nastawienie wobec sprawy Egiptu i kwestii Sudanu.

Skarby gestapowców

zostały odnalezione w Niemczech

W wyniku akcji przeprowadzonej przez sojusznicze władze wojskowe, odnaleziono w brytyjskiej i amerykańskiej strefie okupacyjnej kosztowności i złota o wartości przeszło 1.800.000 funtów szterlingów. Kosztowności te zostały przez hitlerowców zrabowane w państwach okupowanych, przewiezione do Niemiec i przechowane w rozmaitych kryjówkach.

Grożba kryzysu w USA

Stany Zjednoczone nie mogą sprzedać swej produkcji. Kryzys ma charakter ustrojowy

Wiemy wszyscy co oznacza słowo — kryzys. Dał on się dobrze we znaki w latach 1929 aż prawie do wybuchu wojny we wszystkich państwach kapitalistycznych, między innymi również i w Polsce. Obecnie z za Atlantyku napływają wieści o katastroficznej sytuacji w USA, zapowiadającej niechybnie nadejście nowego kryzysu.

W Stanach Zjednoczonych ukazała się książka Fritza Sternberga pod tytułem „The coming crisis” — „Zbliżający się kryzys.”

Autor tej książki omawia szeroko przy czyny pierwszego kryzysu. Stwierdza, że przyczyną jego było systematyczne zmniejszanie się pojemności rynków kołoidalnych. Chłonność tych rynków zmniejszyła się do tego stopnia, że produkcję państw kapitalistycznych nie było gdzie eksportować. Przyczyna tego zjawiska leżała w tym, iż państwa imperialistyczne, chcąc zalewać rynki swymi towarami, hamowały przemysł miejscowy i po pierały tam ustrój feudalny. W rezultacie doprowadziło to do wielkiego zubożenia tubylców i tym samym do tego, że nie mogli oni nabywać towarów sprowadzanych z zagranicy. Bezrobocie w państwach przemysłowych w roku 1922 ogarnęło 40 milionów ludzi. Handel światowy zmalał o 26 procent. Co piąty Amerykanin był bezrobotny. 10 i pół miliona amerykańskich robotników nie miało zatrudnienia.

Kryzys wywołał naturalnie zaostrezenie się konfliktów społecznych i spotęgowanie się ruchów ludowych na całym świecie. W Niemczech przy pomocy kapitalistów zwyciężyła kontrrewolucja i Hitler doszedł do władzy. Rozbudowywał przemysł wojenny i prowadził na wielką skalę zakrojone roboty publiczne, które miały przede wszystkim znaczenie strategiczne, jak np. budowa autostrad, lotnisk i t. p. — skłonił do bezrobocia i podniósł produkcję od roku 1929 do 1939 o 20 procent. Japonia również przygotowując się do wojny podniosła produkcję krajową o 74 procent. W tych państwach nie było bezrobocia, ale przygotowania do wojny musiały zakończyć się wojną.

Wrzenia społeczne, spowodowane kryzysem, miały wielki wpływ na politykę zagraniczną państw kapitalistycznych.

Anglia i Francja bały się u siebie przewrotów, dlatego też chętnie przyczyniały się do likwidacji ruchów robotniczych zagranicą. Dlatego Franco i Hitler mieli ciche poparcie. W Monachium państwa kapitalistyczne zaakcentowały wyraźną nadzieję, że Hitler zaatakuje Związek Radziecki.

Obecnie w Stanach Zjednoczonych produkcja została podniesiona do niebывających dotychczas rozmiarów. Produkcja w roku 1943 była w USA większa o 50 procent niż w roku 1940. Wynalazki i udogodnienia techniczne zwiększyły wydajność pracy. Produkcja Stanów Zjednoczonych jest dzisiaj większa niż produkcja reszty świata kapitalistycznego.

Związek Radziecki w 1939 roku miał udział w produkcji światowej około 12 procent (warto nadmienić, że Rosja carska w roku 1913 — około 4 procent). Obecnie odliczając pewien okres czasu na odbudowę przemysłu radzieckiego i dodając do tego produkcję państw europejskich, które wprowadzają u siebie nacjonalizację przemysłu, Sternberg dochodzi do wniosku, iż udział niekapitalistycznej produkcji w gospodarce światowej osiągnie wkrótce jedną czwartą. Produkcja Stanów Zjednoczonych stanie się wtedy

dwa razy większa, niż produkcja reszty kapitalistycznego świata.

Mówiliśmy, że produkcja USA podniosła się o 50 procent. W tym 10 procent przypada na produkcję broni. Aby produkcja w dalszym ciągu utrzymała się, 40 procent jej musi być pochłonięty przez rynek amerykański. Aby Amerykanie mogli kupować więcej o 40 procent, muszą zarabiacz więcej o 40 procent. Kapitaliści jednak nie zgodzą się na tak poważne obniżenie swoich zysków przez zwiększenie zarobków pracowników. USA muszą sprzedawać za granicą — ale komu? Kraje europejskie są zrujnowane wojną, kraje kolonialne zubożałe na skutek długotrwałego wyzysku, stosowanego przez państwa imperialistyczne.

Z tego jest tylko jeden wniosek — kryzys w USA jest nieunikniony.

Uniknąć kryzysu można albo przez przejście z systemu kapitalistycznego na system gospodarki socjalistycznej, albo do rozwoju przemysłu wojennego.

Kryzys jest bowiem chorobą nieodłączną kapitalizmu i trwa on właściwie z przerwami wojenną od 1929 roku. Obecna sytuacja USA grozi nowym jego wybuchem.

Targi Gdańskie

zostaną otwarte 2 sierpnia s. b.

Dnia 2. VIII. 1947 roku zostaną otwarte pierwsze Międzynarodowe Targi Gdańskie o charakterze eksportowo-żelugowym.

Do dyspozycji wystawców przeznaczono jest około 16.000 m. kw. powierzchni w pawilonach na Wyspie Holm, położonej w pobliżu portu Gdańskiego. W pawilonach tych znajdzie pomieszczenie przemysł ciężki, oraz handel i przemysł morski.

Równocześnie w Sopocie, specjalnie na ten cel pobudowanych pawilonach w poglizu mola, odbędą się Targi Galanterijne, Sztuki Ludowej, Przemysłu Artystycznego i t. p., w Gdyni zaś odbędą się Targi Rybackie (Skwer Kościuszkii).

Znaczenie, jakie posiadają Międzynarodowe Targi Gdańskie dla życia gospodarczego naszego kraju jest ogromne; ułatwiają one bowiem wymiane towarów nie tylko w obrębie kraju, ale przede wszystkim przyczynią się w dużej mierze, ze względu na swój charakter eksportowo-żelugowy do nawiązania stosunków handlowych z zagranicą.

Ze względu na duże zainteresowanie się Międzynarodowymi Targami Gdańskimi firm krajowych i zagranicznych w interesie wystawców leży jak najrychlejsze zgłoszenie swego udziału.

Nasze Lady

SIMONA Przypuszczamy, że gdyby Pani narzeczony żył — dziś dotychczas znał o sobie. Nawet z najodleglejszych części świata nadchodzi bowiem wieści od Polaków, których wojna rozproszyła po całym świecie. W każdym razie niech się Pani jeszcze upewni w Międzynarodowym Czerwonym Krzyżu w Genewie, czy nie mają w ewidencji Pani narzeczonego.

„KICIUS” Lamliwych paznokci przedwazystkim nie należy przez pewien czas lakierować obcinając krótko i moczyć w ciepłej oliwie.

DWIE DANKI. Żeńskie Gimnazjum i Liceum Gospodarcze — Kilińskiego 63.

JADZIA Z KONSTANTYNOWA Bardzo trudno zrozumieć z Pani listu, o co Pani wciąż ciwie chodzi. Zasadniczo człowiek ten powinien się ożenić z kobietą, z którą ma dziecko.

STASZEK Z LESZNO-POZNAŃ Pierwsza narzeczona Pana postąpiła z Panem tak brzydko i nielobalnie, że byłby Pan chyba zupełnie bez ambicji, gdyby Pan mimo to do niej wrócił, teraz, gdy ją jej „wybraniec” zastawił na koszu. W małżeństwie bardzo ważną rzeczą jest wzajemne zaufanie dwojga ludzi do siebie — co za zaufaniem mógłby Pan obdarzać żonę, która już w czasach narzeczonych tak brzydko z Panem postąpiła? Matce chodzi zapewne o to, że osoba ta jest zamocna i dlatego namawia Pana do tego małżeństwa — niech Pan jednak matkę przekona, że Pana ambicja męska też ma coś do powiedzenia w tej sprawie.

LODZIANKA K. P. Zamiasz dotychczas używanego kremu, niech Pani po umyciu rano, i wieczór używa dobrego kremu lanolinowego. Niech Pani nasypie do butelki po garści rumianku i romanynu, zalej wodką miopopolową i postaw w ciepłym miejscu na dwa tygodnie, jednak nie w słońcu. Codzien nie należy zawartość zamieszać. Następnie niech Pani przecedzi płyn przez gazę sterylizowaną i nalewkę tą naciera miękką szorstką skórą głowy dwa razy tygodniu na noc. Głowę niech Pani myje raz na 10 dni.

KIEROWCY SAMOCHODOWI z pełnymi kwalifikacjami, prawem jazdy i praktyką — poszukiwani. Zgłaszać się z podaniem, życiorysem i odpisami świadectw pracy, codziennie do kancelarii Komendy Straży Pożarnej m. Łodzi, ul. Sienkiewicza 54 w godzinach od 8-ej do 12-tej.

Codzienna nowelka „Expressu”

Kiedy się ma 18 lat...

Varlin zakochał się w pannie Alice Gray. Czyżby było w tym coś dziwnego? Spotykali się codziennie na korcie tenisowym i spędzali tam razem wiele czasu. A panna Gray była zachwycającą młodą dziewczyną, śliczną i świeżą jak wiosenka.

To — prawda, że Varlin miał dopiero osiemnaście lat, ale nie przeszkadzało mu to zupełnie kochać tak czule i poważnie jak gdyby był conajmniej o 10 lat starszy.

Przez długi czas nie mógł zdobyć się na odwagę. Ale wreszcie mężczyzna przezwyciężył w nim młodzieńca. Pewnego razu zaproponował, że odprowadzi panna Gray z kortu do domu. Z uśmiechem przyjąła jego propozycję. Był wysoki, zgrabny, elegancko ubrany. — czemuż nie miałaby się przespacerować z nim?

Rozmowa toczyła się bardzo żywo. Właściwie mówiła niemal wyłącznie Alice, a Varlin był coraz bardziej zdumiony i oniemielony. Alice Gray mimo swego młodego wieku wiele podróżowała. Ojciec jej mieszkał niegdyś w Egipcie — tam się urodził. Mieszkała później w Syrii, Anglii, Francji. Wiedziała bardzo wiele, a dzięki ojcu zapewne, który był pisarzem, umiała ciekawie i interesująco opowiadać.

Varlin słuchał, od czasu do czasu wtra-

cał jakieś słowo i starał się zaszkodzić ją jakąś bardziej efektowną uwagą, ale bezskutecznie.

Od tego dnia spacerował ze sobą, zawsze. Varlin był coraz bardziej zakochany. Pewnego poranka, gdy jak zwykle spotkali się ze sobą na placu tenisowym, Alice pierwsza rozpoczęła:

— Wiem, że mnie pan kocha...

Varlin zaczerwienił się jak żak. Tego dnia był już nawpół przytomny. A w nocy nie mógł spać. Fantazja jego pracowała usilnie nad rozwiązaniem „zawilego” dlań problemu. Zdobył się jednak na odwagę i następnego dnia oświadczył wrecz Alice, że zamierza się z nią ożenić.

— Przedę wszystkim jest pan jeszcze zbyt młody — odparła Alice, śmiejąc się. — A powtóre nie mogłabym kochać człowieka, który byłby mniej oboznany z życiem, aniżeli ja. Mój mąż musi znać życie lepiej ode mnie, musi posiadać wiedzę większą od mojej — wówczas może liczyć na moją miłość i na to, że nie będę nań spoglądała z góry.

Varlin nie mógł odpowiedzieć. Przez kilka dni rozmyślał nad tym, co mu powiedziała Alice. A po paru dniach oświadczył jej, że wyjeżdża.

— Wyjeżdżam, Alice. Oświadczam jednak poważnie: gdy wrócę, pani zostanie moją żoną. Pani będzie na mnie czeka-

ła, prawda? Gdy wrócę, będę takim mężczyzną, o jakim pan marzy.

Alice Gray roześmiała się głośno, i żegnając się, zapukała sobie jakąś piosenkę jak gdyby nie biorąc na serio tego, co powiedział jej młody, zakochany, rozegzaltowany chłopiec.

Minęło dziesięć lat. W porcie Saint-Jean grupa żołnierzy „Legii kolonialnej” powracając z Tonkinu, oczekiwała na od pływającej okrętu, który miał ją zawieźć do odczytów. Było ich około dziesięciu, w czerwonych kepi-legii i w błękitnych mundurach piechoty kolonialnej.

Rozmawiali między sobą wesoło, ciesząc się z urlopu, który pozwoli im spędzić miesiąc razem z rodziną. Niemal wszyscy służyli w wojsku od siedmiu lat. Pozostali im trzy jeszcze do odrobienia zawodowej służby.

Nieco na uboczu od wszystkich stał Varlin, kapral I regimentu legii kolonialnej. Po dziesięciu latach lutaczki powracal on do Paryża, do rodziców. Nie znalazł szczęścia, po które wyruszył, które go szukał z myślą o wiosłianej Alice Gray.

Stare to czasy.

Uciekł z domu. Rodzice nie chcieli zezwolić mu na wyjazd. Trzy lata tułał się po świecie. Do domu wracał nie chcąc, obawiał się, że go nie przyjmą. Poznał wiele dobrego i złego. Był „na wozie i pod wozem”. Ostentacyjnie jednak powiedział mu się nieszczęśliwie. Zaciągnął się więc do wojska do legii kolonialnej i prze-

kreślając całą przeszłość — złożył zobowiązanie do odbycia 10-cio letniej służby wojskowej.

Przed miesiącem otrzymał pierwszy od wielu lat list od rodziców. Odszukali go wreszcie i błagali o przyjazd do domu. I oto jechał na urlop.

Paryż. Przywitano go w domu jak „sy na marnotrawnego”. Pieszczono i całowano. A wieczorem po kolacji, rozmawiano długo o jego przeszłości i przyszłości. Trzy lata przeleciły szybko. A później znalazł on wreszcie to szczęście, o którym marzył, wędrując po świecie.

Nagle otworzyły się drzwi. Do pokoju weszła młoda, ładna kobieta. Varlin szybko podniósł się i spojrzał pytająco na rozdżców, czekając by go przedstawiono nie znajomej.

— Nie poznajesz? — zapytała matka, ciesząc się z niespodzianki jaką przygotowała dla syna.

— Nie, nie poznaję... A zresztą... zaraz czy... to nie panna Cecille?

— Ależ to jest Alice Gray, dla której uciekłeś z domu...

— Alice? — szepnął Varlin zmieszany. — Zapomniałem już.

— Zapomniałeś? — Z pretensją spojrzała na niego Alice. — A przecież przed laty poświęciłeś dla mnie wszystko. Uśmiechnął się blade.

— Tak, ale miałem wtedy osiemnaście lat, to znaczy byłem jeszcze bardzo naiwny, dziś jednak wiem, że dla kobiety nie ryzykuje się nigdy szczęścia.

WICEK I WACEK (po wyzwoleniu)

WACEK: — Może Azor u hyla?
WICEK: — Chodźmy się spytać!...
SZEWC: — To idźcie sami!...

WACEK: — Jak pan może wytrzymać w takim towarzystwie?
HYCEL: — Bardzo mi wesoło!

WACEK: — Oto nasz Azor!
WICEK: — Ależ nie! To ten!
HYCEL: — Zgwał zobaczymy!...

WACEK: — Poszoł won, bestio!
WICEK: — A pudziesz!... Żaden z nich nie jest Azorem!...

Chleb na kartki na pierwszą dekadę marca

Na karty żywnościowe z miesiąca marca rb. w pierwszej dekadzie tegoż miesiąca tj. od 1 do 10. 3 rb. realizowane będą następujące odcinki na chleb:

Kat. I. na odcinek Nr. 1, 12 i 13 po 1 kg. chleba.

Kat. I R na odcinek Nr. 1 i 12 po 1 kg. chleba.

Na karty żywnościowe „MK“ (Ministerstwo Komunikacji) z m-ca marca rb. realizowane będą następujące odcinki na chleb:

„MK“ pracownicza — odcień jasnoniebieski na odcinek Nr. 29 po 2 kg. chleba;

„MK“ rodzinna — odcień jasno-brązowy na odcinek Nr. 30 po 2 kg. chleba.

Wywołane wyżej odcinki na chleb muszą być zrealizowane do dn. 10 marca rb. włącznie.

13.000 studentów

chcą powrócić z Niemiec do Polski

Od trzech dni bawi w Warszawie delegacja studentów — Polaków, studiujących na wyższych uczelniach w amerykańskiej, angielskiej i francuskiej strefie okupowanych Niemiec.

Pobyt w Warszawie delegacja wykorzystuje dla konkretnego omówienia sprawy repatriacji 13 tysięcy studentów z Niemiec. Jednak ograniczona ilość miejsc na wielu wydziałach uniwersytetów polskich, jak również dokonany z początkiem roku szkolnego rozdział stypendiów akademickich, oraz trudności mieszkaniowe komplikują w dużym stopniu możliwości szybkiej i masowej repatriacji studentów.

Akcja repatriacyjna musi więc być prowadzona stopniowo. Jako pierwsi przybędą do kraju — studenci niższych lat, przede wszystkim z wydziałów humanistycznego i prawnego, na których problem wolnych miejsc nie istnieje.

Bestialski dorożkarz ukarany wysoką grzywną

Wielokrotne apele o należyte traktowanie zwierząt nie odniosły jak widać pożądanego skutku, czego najlepszym dowodem może być rozprawa, jaka toczyła się wczoraj w sądzie starościńskim przeciwko dorożkarzowi Eugenju-szowi Rogalskiemu (ul. Sukiennicza 23, Marysin I).

Rogalski przy zbiegu ul. Nowomiej-skiej i Pl. Wolności okładał niemilosier-nie swego konia, wywołując zbiegowi-sko i powszechne oburzenie.

Bestialskiemu dorożkarzowi spisano protokół i pociągnięto go do odpowiedzialności karno-administracyjnej.

Za swój nieludzki postępek został on wczoraj ukarany grzywną w wysokości 4.000 złotych. (i)

Bramy więzień otwarte!

Amnestiowanym i ujawniającym się trzeba pomóc. — 25.000 więźniów znajdzie się na wolności

Otwierają się bramy więzień. Amnestiowani wychodzą na wolność. Wychodzą też ludzie z podziemia, ujawniają się i składają broń.

Zarówno jedni jak i drudzy są wytraceni z równowagi i normalnego życia. Wielu z nich nie będzie sobie mogło w pierwszej chwili poradzić. Trzeba im pomóc.

W całym kraju powinna powstać sieć Komitetów Pomocy Amnestiowanym. Komitety te powinny rozporządzać punktami, w których zwolnieni i zgłaszający się będą mogli otrzymać nocleg, ciepłą strawę, informacje o możliwościach zatrudnienia i zalegalizowania i inną pomoc zależną od okoliczności.

Przy wyjeździe trzeba im udzielić adresu Komitetu Pomocy w miejscowości, do której jadą. Amnestiowani powinni

odeczuć, że społeczeństwo przyjmuje ich znowu w swoje szeregi i daje im możliwość życia i pracy. Amnestia będzie pełna i rzeczywista dopiero wtedy, gdy amnestiowani znajdą właściwe miejsce w społeczeństwie.

Komitety Pomocy Amnestiowanym powinny powstać we wszystkich miastach większych i mniejszych i wszędzie tam, gdzie są więźnia.

Przykładem dla całej Polski niech służy pod tym względem województwo dąbrowsko-śląskie, gdzie w 25 miastach powstały już takie komitety w oparciu o placówki PUR i związki zawodowe.

Z dobrodziejstw amnestii skorzysta około 45.000 więźniów, z których 25.000 opuścił mury więziennicze.

Chcąc udostępnić całemu społeczeń-

stwu zapoznanie się z tekstem Ustawy o amnestii i umożliwić ujawnienie się członkom organizacji podziemnych, minister Administracji Publicznej wydał wojewo- dom polecenie rozplakatowania afiszów z tekstem ustawy na terenie całego kraju.

Członkowie podziemia ujawniać się będą przed specjalnymi komisjami, które tworzone będą przez Urzędy Bezpieczeństwa przy współuczestnictwie przedstawicieli wojewódzkich, powiatowych i miejskich Rad Narodowych.

Ujawniający się składać będą przed komisjami broń i przedmioty, których posiadanie zakazane jest prawem, przy czym wypełnią odpowiedni kwestionariusz, w którym znajduje się następująca klauzula: „Oświadczam, że dobrowolnie zaniechałem swej dotychczasowej przestępczej działalności“.

Celem rozłoczenia opieki nad amnestiowanymi i ujawniającymi się, stworzona została Międzyministerialna Komisja w której czynnik społeczny reprezentuje Polski Czerwony Krzyż.

Korzystający z dobrodziejstw amnestii otrzymuje w razie potrzeby możliwość bezpłatnego przejazdu do miejsca zamieszkania, lub zatrudnienia, a najubożsi otrzymują pomoc w odzieży, obuwiu, żywności i pieniądzu. Urzędy Zatrudnienia zajmą się dostarczeniem pracy amnestiowanym i ujawniającym się, a zaświadczenie odpowiedniej Komisji będzie pomocne przy uzyskaniu pracy.

Nowe zakłady opiekuńcze

Dom dla chorych na gruźlicę

Jak się dowiadujemy, Wydział Opieki Społecznej Zarządu Miejskiego w Łodzi zamierza w najbliższym czasie uruchomić na terenie naszego miasta szereg nowych i bardzo potrzebnych zakładów opiekuńczych.

W Arturówku pod Łodzi uruchomiony zostanie Dom dla chronicznie chorych gruźlików. W związku z tym Wydział Opieki Społecznej przydzielony został odpowiedni budynek, na terenie którego trwają już prace remontowe.

Przy ul. Nawrot 93 zorganizowany zostanie I Złobek Dzielnicowy.

Pozatem Wydział Opieki Społecznej zamierza uruchomić Bursę dla dziewcząt przy ul. Karolewskiej 53, otworzyć Zakład Wychowawczy „Reymontówka“ w miejscowości Kochanówka pod Łodzią dla dzieci psychopatycznych oraz zamierza przenieść I Dom Dziecka im. St. Jachowicza z ul. Bednarskiej 15 na Wiśniową Górę. W opróżnionym lokalu przy ul. Bednarskiej zorganizowany ma być II Złobek Dzielnicowy.

Kpi, czy o drogę pyta?

Obywatel amerykański domaga się biżuterii, którą jego ciotka... zostawiła w mieszkaniu w r. 1939

Zarząd Miejski w Łodzi otrzymał ostatnio z Ambasady Amerykańskiej w Warszawie charakterystyczne pismo, świadczące o tym, że na drugiej półkuli są ludzie, którzy jeszcze nadal mają bardzo słabe wyobrażenie o tym wszystkim, co się u nas wydarzyło w ciągu tragicznych lat wojny i okupacji.

Pismo to nadesłał pewien obywatel amerykański, który zabiega o odzyskanie spadku, pozostawionego w Łodzi przez jego zmarłą ciotkę.

Osoba ta posiadała w Łodzi przy ul. Kilińskiego nieruchomość. Siostrzeniec jej zamierza odzyskać obecnie dom po swej zmarłej ciotce niezależnie jednak od tego — jak wynika z jego pisma do Ambasady reflektuje również na biżuterii wartości 5.000 dolarów amerykańskich i na meble oraz dywany, które — jak donosi — znajdowały się w mieszka-

niu jego zmarłej ciotki do września 1939 roku...

Obywatelowi temu chcemy zakomunikować, niezależnie od urzędowej odpowiedzi, jaką udzieli mu Zarząd Miejski, co następuje:

W międzyczasie tj. w r. 1939 wybuchła wojna i do miasta naszego wkroczyli t. zw. Niemcy, którzy nie pozostawili śladu nie tylko po biżuterii i meblach, jakie znajdowały się w mieszkaniu jego ciotki, ale także po wielu tysiącach ludzi, których zamordowali, zagazowali i spalili w krematoriach.

Dom, oczywiście stoi na swym miejscu i jeśli ów gorliwy obywatel amerykański udowodni prawnie, że jest jedynym spadkobiercą — może nieruchomość tę odzyskać po załatwieniu wszelkich formalności. (o)

Odbudowa Filharmonii

kosztować będzie 6 i pół miliona zł.

Zgodnie z wnioskiem Wydziału Odbudowy, Kolegium Zarządu Miejskiego w Łodzi postanowiono na swym ostatnim posiedzeniu w wyniku przetargu nieograniczonego powierzyć wykonanie końcowych robót, związanych z przebudową wnętrza Filharmonii Łódzkiej przy ul. Narutowicza 20, firmie „Społeczne Przedsiębiorstwo Budowlane“ przy ul. Piotrkowskiej 271 — jako najtańszej — za sumę zł. 6.529.880. —

Równocześnie w związku z odbudową Filharmonii Kolegium Zarządu Miejskiego zdecydowało wezwać Wydział Gospodarczy do zajęcia się sprawą zaopatrzenia Filharmonii Łódzkiej w odpowiedni sprzęt a Wydziałowi Finansowemu polecić podwyższenie kredytu w budżecie nadzwyczajnym na odbudowę Filharmonii do sumy zł. 25.000.000. — drogą skreślenia w tym budżecie kredytów na inne cele, których realizacja nie jest przewidziana w roku bieżącym.

Wódka-to nie rozrywka!

Odpowiedź na list mieszkańców Felsztyńskiego

Nasza wiadomość p. t. „Ulica pijaków“, w której chodziło o ul. Felsztyńskiego dostarczającą stosunkowo wielu klientom władzom administracyjnym, wywołała natychmiastowy oddźwięk ze strony mieszkańców właśnie tej ulicy.

Kilka osób telefonowało do nas, oświadczając, że nie wszyscy mieszkańcy Felsztyńskiego piją i wyprawiają burdy w stanie nietrzeźwym, a kilku innych obywateli nadesłało nam listy zbiorowe.

Na wstępie usiłują oni odeprzeć zarzut, lecz dalej, zapominając o tym, bo w dalszym ciągu swego listu, piszą w ten sposób:

„Na tym ziemskim padole też różnie się człowiekowi układa życie, to też słusznym się wydaje powiedzenie „na te smutki napijemy się wódką“. Nadmiar złego widok z naszej ulicy rozciąga się na las krzyży cementarnych, które ciągle przypominają człowiekowi jego marny koniec. Nie trzeba więc mieć za złe tym, którzy wychodzą z założenia „używajmy póki czas“. Poza tym nieszczęściem naszej ulicy jest to, że mamy w sąsiedztwie posterunek MO, obok którego prowadzi jedyna droga, łącząca nas z miastem — ulica Różana.

Liczyliśmy ostatnio na diabełskie mrozy, że spędzą one z posterunku milicjanta i można będzie swobodnie, nawet chwiejnym krokiem, wracać do domu. Ale okazało się, że wartownik nigdy nie opuszcza swej placówki, a nas spóźnionych, chwiejących się na nogach skwapliwie wciągał (ale nie na jednego) tylko na posterunek, aby spisać protokół. Owoce tych protokółów zbieraliśmy potem w sądzie, następnie u swych żon.“

List swój grono mieszkańców z ul. Felsztyńskiego kończy apelem o zapewnienie się tą ulicą, gdyż w razie odwilży może ona stanąć pod wodą.

Szanowni obywatele! Nikt nikomu nie zabrania pić, trzeba tylko zachować odpowiedni umiar, a przede wszystkim należy pamiętać o tym, że nie wolno pokazywać się w stanie nietrzeźwym w miejscu publicznym i wywoływać tym zgorzelenia.

Alkoholizm jest jedną z naszych największych bolączek i musimy walczyć z tą plagą. Tylko dlatego funkcjonarju-

sze M.O. otrzymali polecenie spisania protokółów za opilstwo.

„Używać póki czas“ można nie tylko przez picie wódki. Człowiekowi pracy bezwzględnie należy się rozrywka, ale od tego są kina, teatry, książki, zebrania towarzyskie.

Katował robotników

Bestialski inżynier Niemiec odpowie przed sądem za swe zbrodnie

Ogłoszenie, zamieszczone niedawno w „Ekspreście“ o poszukiwaniu przez prokuraturę łódzką tych, którzy posiadają wiadomości o sprowadzonym ze strefy brytyjskiej zbrodniarzu faszystowsko-hitlerowskim Anreasie Wulfie dało tak wielkie rezultaty, że śledztwo jest już na ukończeniu.

Zgłosiło się wielu świadków w tej sprawie, którzy w odpowiedni sposób oświetlili szczegóły działalności Wulfa.

Wulf jest to inżynier Reichsdeutsch, który w roku 1942 za pośrednictwem Arbeitsamtu łódzkiego „zdobył“ 80 robotników Polaków, którzy wyjechali z nim do Berlina na roboty przy uprzątnięciu torów.

Po upływie trzech miesięcy Wulf jako bauleiter organizacji Todta prowadzi roboty budowlane na Krymie, po tym pod Stalingradem w miejscowości Biała Kalitwa, następnie na Zaporozżu, wreszcie w Niemczech pod Ulm.

Wulf bił robotników Polaków często

Co do waszej prośby w sprawie ochrony przed powodzią — zostanie ona niewątpliwie przychylnie potraktowana tak, jak wszystkie inne słuszne skargi. Ale z opilstwem radzimy skończyć. Będzie to dla was podwójną korzyść. (i)

bez żadnej przyczyny, bił tak, że aż kij łamał. Nie zwalniał od pracy w wypadku choroby, nawet jeżeli lekarz — Niemiec stwierdził, że robotnik nie może dłużej pracować. Jeden z takich robotników, chory na gruźlicę, skatowany przez Wulfa umarł w Niemczech.

Kiedy robotnicy, niesłuchanie skapo odżywiani, bo Wulf kradł przydziały i — sprzedawał je „na lewo“, — zwrócili się do Wulfa o poprawę wyżywienia, Wulf oskarżył jego i jeszcze kilkunastu robotników o sabotaż pracy. Robotnicy ci zostali aresztowani.

Wulf miał swoje specjalne metody zniecania się nad robotnikami. Pozwolił nawet swojej żonie bić robotnice polskie. Poza tym nakładał za najniższe przewinienia kary pieniężne i często zdarzało się, że robotnik przy wypłacie musiał jeszcze dopłacać.

W najbliższym czasie Wulf stanie przed Okręgowym Sądem Karnym i poniesie za swoje czyny zasłużoną karę.

ZNACZNA POPRAWA w komunikacji kolejowej

Każdy dzień przynosi poprawę w dziedzinie komunikacji.

Pociąg podmiejski ze Zduńskiej Woli przyszedł wczoraj do Łodzi według rozkładu, z Łowicza spóźnił się o 25 minut, ze Skierniewic o pół godziny, z Kozłuszek o 40 minut.

Bez porównania mniejsze, niż ostatnio są już opóźnienia pociągów dalekobieżnych. I tak pociąg Warszawa —

Jelenia Góra miał tylko 25 minut opóźnienia, z Gdyni — 20 min., z Lublina nie całą godzinę (onegdaj jeszcze 3 i pół godziny), z Krakowa — półtorej godziny, z Poznania — 1 godzinę.

Służba kolejowa w dalszym ciągu nie ustaje w pracy, oczyszczając tory ze śniegu w czym pomagają jej dzielnie oddziały wojska i na poszczególnych odcinkach jeńcy niemieccy. (i)

Książka to nie luksus!

Ceny książek muszą być ujawniane. Znowu dwie osoby odpowiadały wczoraj przed sądem starościńskim za nieujawnianie cen.

Irena Chrobot (ul. Franciszkańska 34), kierowniczka księgarni przy ul. Piotrkowskiej 11 została ukarana grzywną w wysokości 6.000 złotych. W ustnych motywach sąd starościński podkreślił, że książka jest tak samo artykułem powszechnego użytku i ceny książek muszą być bezwzględnie ujawniane.

Maria Nowaczek (ul. Piotrkowska 69), właścicielka sklepu galanterii skórzananej przy Pl. Wolności 3 ukarana została grzywną w wysokości 7.000 zł. za to, że na wystawionych artykułach skórzanych, jak nesesery, tornistry, teczki i t.d. nie było umieszczonych cen. (i)

Bomby lotnicze nie mogą skruszyć lodów

Niebetyczne szczyty Andów w pobliżu chilijsko-argentyńskiej granicy zostały zbombardowane, tym razem jednak bombardowanie to nie służyło celom zniszczenia. Samoloty bojowe bombardowały lodowce z powodu katastrofalnej wprost suszy w dolinach oraz wysychania rzek.

Rząd chilijski postanowił sztucznie przyspieszyć topnienie śniegów. Rezultaty miały nastąpić w ciągu 48 godzin, nie stety jednak, okazało się że aczkolwiek bomby skutecznie burza całe miasta, są mało skuteczne wobec lodowców.

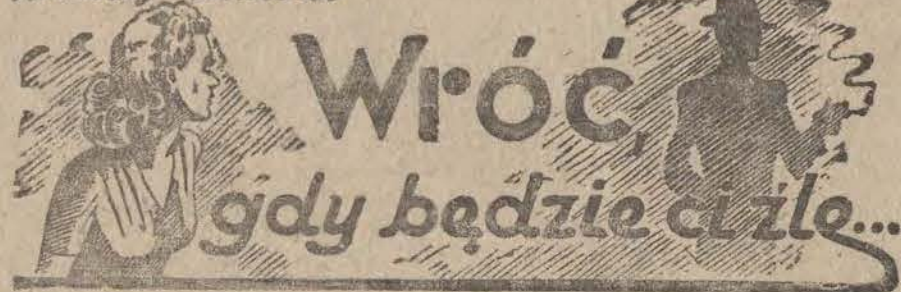
Bazbolesne porody dzięki wynalazkowi dr. Carlissona

W Sztokholmie słynny ginekolog szwedzki, dr. Stig Carlisson prowadził obecnie doświadczenia nad wywoływaniem sztucznych porodów bez bolesnych.

Dr. Carlisson wierzy, że zainstalowany na ciele przyszłej matki aparat elektryczny, który wytwarzać będzie drgania mechaniczne, doprowadzi jej mięśnie do takiego stanu, że poród zawsze będzie bardzo łatwy, trwać będzie krótko, a matka nie dozna żadnych bólów.

Przewodniczący fundacji naukowej im. Erika Ahlstroma udzielił dr. Karssonowi zasiłku w wysokości 2.000 koron szwedzkich, aby śmiało projektodawcy umożliwić dalsze prace.

Andrzej Zański

Zaraz potem dochodzi do telefonu i łączy się z Rodenem.

Tym razem miała szczęście, bo z daleka usłyszała jego niski głos.

— Tu Ewa... jak się masz? I powiem ci zaraz na wstępie, że mam do ciebie pretensje!

— Czyżby?

— Czekalam na ciebie cały dzień. Dlaczegoś nie zadzwonił. Sam nie wiesz, jak bardzo spragniona byłam bodaj jednego twojego słowa...

Krótką pauza, po czym odzywa się z dalekości głos Rodena. Czyżby Dalmirska była przeczułona? Wydaje jej się bowiem, że słowa jego brzmią trochę szorstko i niechętnie.

— Moja droga, daruj mi, ale miałem wczoraj wyjątkowo pracowity dzień. Sama rozumiesz: wkrótce rozpoczyna się sezon węszelgów, a to absorbuje w zupełności mój czas.

— Ale mógłbyś mi być poświęcić bodaj minutkę i zadzwonić do mnie — naprawdę rozżalona jest pani Ewa.

Roden milczy. Ona trzymając w ręce słuchawkę zastęga w oczekiwaniu. Wia, że Feliks jest nierówny i nie lubi wyrzutów, więc też szybko zaczyna znowu:

— Muszę się koniecznie z tobą zobaczyć... Czy będziesz dziś wieczorem w domu?

I znowu wydaje jej się, że głos Rodena brzmi oficjalnie, niechętnie niemal, kiedy jej odpowiada.

— Nie mam wprawdzie dziś zbyt wiele czasu, ale skoro tego żadasz, zaczekam na ciebie o w pół do ósmej.

— Przyjdę bardzo punktualnie — zapawnia go Dalmirska. — Więć do widzenia za parę godzin — odkłada słuchawkę. Ale wciąż jeszcze nie odchodzi od aparatu. Jest dotknięta i rozczarowana obojętnością swego kochanka.

— Czyżby mnie jednak nie kochał tak mocno, jak ja jego: on, który jest teraz jedyną moją nadzieją, i jedynym moim ukochaniem? — siada potem na otomanie i pogrąża się w niewesołej kontemplacji.

Dobrze przynajmniej, że podczas obładu Wera okazuje mi więcej serdeczności niż wczoraj.

Młoda panna nie spotyka się nigdy z narzeczonym przed południem, albowiem młody doktor pracuje zawsze o tym czasie w swoim laboratorium. Tym jednak razem zrobił wyjątek i spotkał się z Werą w małej cukierence przy ulicy Marszałkowskiej.

Wera w zamyśleniu piła czekoladę wyraźnie zgnębiona. Ale dobre słowa i ciepłe półuśmiechy Bogusława działają na nią kojąco. I dlatego jaśniejsze są jej oczy, kiedy wróciła potem do domu: i tak refleks serdeczności Ryszowieckiego rozjaśnia z kolei posępność Ewy Dalmirskiej, która nie bardzo zdaje sobie sprawę z tego, dlaczego córka jej jest dziś znacznie miłsza dla niej niż wczoraj.

— Widziałam się znowu z Bogusławem — przy deserze zwierza się Wera — i wiesz mam, że przywiązuję się coraz więcej do tego chłopca! Czy nie sądzisz, że niema powodu, ażeby odwlekać nasz ślub?

— Pewnie, pewnie — odpowiada matka. A równocześnie zastanawia się nad tym, czy i Feliks okaże się dla niej tak bardzo rycerskim, jak Ryszowiecki.

Po południu — po prostu przyzwyczajenia — chciała pójść do kawiarni, ażeby skrócić sobie nieznośnie wlokący się czas. Jednakże zmroziło ją samo już tylko przypuszczenie, że dojrząc może w czyjś oczach ironiczne spojrzenie,

albo trochę szydrczy półuśmiezek mówiący.

— Popatrzcie: oto jest ta Dalmirska, którą mąż porzucił dla swojej pokojówki!

Nie, Dalmirska za żadną cenę nie narazi się na podobną przykrość. Woli więc siedzieć w domu. Tu włóczy się z kąta w kąt i spogląda na swój piętynowy brylantkami wysadzony zegarek i raz wraz dochodzi do wniosku, że jednak wskazówki jego posuwają się przeraźliwie powoli...

O godzinie wpół do siódmej napięcie jej nerwów doszło już do tak nieznośnego stanu, że ubrała się i wyszła z domu.

Niestety przed bramą nie oczekiwał na nią — jak zawsze — jej elegancki Austro-Daymmer.

Piękna pani westchnęła i poszła dalej piechotą.

Miała jednak wyraźnego pecha: bo oto ujrzała z daleka panią Iwarską, idącą w towarzystwie jeszcze jakiejś damy w stronę kawiarni „Europejskiej“.

Ażeby uniknąć kępującego ją spotkania, żona zbankrutowanego właściciela fabryki platerów wpadła do pierwszego z brzegu sklepu, kupiła jakiś drobiazg i — oglądając się w prawo i w lewo — szła dalej w kierunku Saskiego Ogrodu.

Na najbliższym zakręcie przystanąła znowu. Tym jednak razem nie mogła się już cofnąć.

(D. c. n.)

Noc grozy na Kamiennej

Zawałił się strop w domu mieszkalnym. — 9 rodzin zostało ewakuowanych w obawie katastrofy. — Otrzymali oni inne mieszkania

Na terenie b. ghettta wydarzyła się poważna katastrofa budowlana, która dzięki tylko natychmiastowej akcji ratowniczej nie pociągnęła za sobą nieobliczalnych skutków.

Przy ul. Kamiennej 18 znajduje się w podwórzu 3-piętrowa kamienica, nadgryżona poważnie zębem czasu, zresztą jak i inne domy w tej dzielnicy miasta.

Onegdaj wieczorem rozległ się nagle potężny trzask. To przegniłe belki stropu nie wytrzymały ciężaru mas śniegu zalegających dach i zawałiły się a w chwili potem zaczął się także walić dach.

Przerażeni lokatorzy wybiegli z mieszkań i natychmiast zaalarmowali Straż Pożarną, która wyruszyła na miejsce i pod kierownictwem ptk. Kalinowskiego przystąpiła do akcji ratowniczej.

Sytuacja była nad wyraz poważna. Pierwszy rzut oka pozwolił określić ogrom niebezpieczeństwa. Z powodu bowiem zawałenia się belek stropowych obsunął się potężny zbiornik na wodę, grożąc zwałeniem każdej chwili.

Nie było ani chwili do stracenia. Komendant wydał polecenie usunięcia natychmiast wszystkich lokatorów z zagrożonych mieszkań i polecił strażakom pod stawieć stemple pod niebezpieczny zbiornik.

Gdyby praca ta została wykonana dosłownie o kilka minut później — zbiornik niewątpliwie zwałiłby się, grzebiąc pod sobą wszystkich znajdujących się w mieszkaniach lokatorów.

Do zagrożonych mieszkań lokatorzy już wrócić nie mogli, gdyż niebezpieczeństwo zostało zażegnane tylko chwilowo. W ten sposób 9 rodzin robotniczych znalazło się naraz bez dachu nad głową.

Wczoraj rano po zbadaniu sytuacji na miejscu oddział kwaterunkowy starostwa grodzkiego śródmiejskiego otrzymał polecenie dostarczenia natychmiast bezdomnym mieszkań.

Z tego trudnego polecenia oddział kwaterunkowy wywiązał się należycie. 8 rodzin otrzymało mieszkania w różnych punktach miasta. Były to mieszkania, na które wprawdzie złożono już wnioski, ale mimo to zostały one przydzielone nieszcześliwcom z ul. Kamiennej na mocy działania t. zw. siły wyższej.

Ostatnia rodzina fatalnego domu znajduje dzisiaj pomieszczenie.

Na marginesie tego wypadku należy nadmienić, że niemal wszystkie domy w tej dzielnicy miasta są zagrożone. W ubiegłym roku podobny wypadek miał miejsce w tej samej porze w domu nr. 15 na tejże samej ulicy.

Specjalna komisja zajmie się obecnie instrukcją wszystkich zagrożonych posesji, celem zapobieżenia na przyszłość podobnym wypadkom.

Nie zależnie od tego Zarząd Miejski w Łodzi przypomina wszystkim właścicielom, posiadaczom i użytkownikom nie-

Rejestracja pretensji w stosunku do Niemców trwa

Przypomina się wszystkim zainteresowanym, iż w Wydziale Statystycznym Zarządu Miejskiego w Łodzi, przy Al. Kościuszki 1 odbywa się w dalszym ciągu rejestracja niespornych pretensji przywatno-prawnych obywateli polskich w stosunku do niemieckich osób fizycznych i prawnych oraz władz b. Rzeszy niemieckiej.

W ciągu ubiegłego miesiąca przyjęto w zakresie tej rejestracji 11 udokumentowanych wniosków oraz udzielono 214 osobom wczernujących informacji.

ruchomości o zarządzeniu w sprawie kontroli stanu budynków, a w szczególności fasad, balkonów i gzymsów.

Przypomnienie to jest bardzo na czasie z uwagi na zbliżający się okres odwilży, stwarzający poważne niebezpieczeństwo.

W wypadkach stwierdzenia, iż zagraża niebezpieczeństwo publiczne zainteres-

sownaj winni niezwłocznie przystąpić do usunięcia jego przyczyn przez rozebranie balkonów i gzymsów, usunięcie części a nawet całego budynku, zagrażającego bezpieczeństwu publicznemu. Oczywiście, że wszelkie tego rodzaju prace muszą być przeprowadzane pod nadzorem osób, posiadających odpowiednie u-

prawnienia t. j. inżynierów i budowniczych.

Zarząd Miejski uprzedza, że winni niewykonania tego zarządzenia pociągnąć będą do odpowiedzialności karno-administracyjnej, a niezależnie od tego, poniosą odpowiedzialność cywilną za poszczególne wypadki. (i)

Śmierć dla zdrajcy!

Prowokatora Antonowicza spotkał najwyższy wymiar kary. Akta gestapo przypieczętowały jego los

W drugim dniu procesu przeciwko Antonowiczowi zeznawali w dalszym ciągu świadkowie, między innymi świadek Mileczarek, który był wraz z Antonowiczem w Niemczech, kiedy to oskarżony rzekomo miał przebywać w Oświęcimiu.

Antonowicz był w szpitalu dla Polaków, miał zupełną swobodę poruszania

się i zajmował się nawet na tym terenie szpiegowaniem ludności polskiej. Za to, że Mileczarek na jego prowokacyjną prośbę, ofiarował mu chleb, doniósł o tym do Gestapo, które aresztowało Mileczarkę za nielegalne kupno chleba.

Po powrocie z Niemiec Antonowicz dostał od Gestapo fałszywe dokumenty na nazwisko Jana Rzepeckiego i misty-

fikuje na rozkaz Gestapo postać skoczka spadochronowego zrzuconego przez armię radziecką w czasie powstania w Warszawie. W ten sposób ma na nowo nawiązać kontakty z rozproszonymi i ukrywającymi się po wielu „wysypach“ członkami polskiego ruchu oporu.

Ostatni meldunek złożony przez oskarżonego dotyczy Niemca, u którego pracował Antonowicz — Steigerta, który uchyla się różnymi sposobami od wojska.

Jak widzimy aktywność zdrajcy była wielostronna i różnorodna.

Następny świadek ob. Przybyszewski siedział w więzieniu na Anstadta w Łodzi w słynnej „celi śmierci“ wraz z aresztowanymi dzięki Antonowiczowi „Hardym“, Gawryszczakiem i Pietrasikiem. Aresztowani mówili wiele razy, że wysypał ich Janek i że dzięki temu Niemcy wszystko wiedzą — do tego stopnia, że nawet nie mogą się wypierać tego, co im zarzucają. Hardy, Pietrasik i Gawryszczak zostali przez sąd niemiecki skazani na powieszenie. Wszyscy skazani należeli do wybitnych działaczy wojskowego ruchu robotniczego.

Przed zamknięciem przewodu sądowego Sąd ujawnia akta Gestapo dotyczące działalności nikczemnego prowokatora Antonowicza i list, który Pietrasik napisał z więzienia. Jest to list pisany przed wykonaniem wyroku. „Walczyłem o Polskę demokratyczną i ludową, o Polskę sprawiedliwą społeczną, nie stety nie było mi sędzonym doczekać tych czasów“ — pisze w przedśmiertnym liście Pietrasik.

W czasie przemówienia prokuratora Ciesielskiego wiele osób na sali ma łzy w oczach — są to przeważnie rodziny tych, którzy zginęli przez Antonowicza.

Prokurator nakreślił nędzną sylwetkę oskarżonego i na tym tle odmalował jako kontrast, bohaterские zmagania członków polskiego ruchu oporu w walce z okupantem. Dla zdrajcy sprawy polskiej domagał się prokurator kary śmierci.

Obrońca oskarżonego wobec wymowy faktów zrzekł się obrony.

Sąd pod przewodnictwem sędziego Dłła skazał Antonowicza na karę śmierci.

Zona jego została uniewiniona. (m)

ZNOWU MROZI!

W Kłodzku było wczoraj 20 stopni poniżej zera

Tegoroczna zima przejdzie niewątpliwie do historii. Takich bowiem fenomenów natury jakie obecnie obserwujemy, nie notowano od wielu lat.

Zdawało się, że już jest po mrozach. Kilka dni temu temperatura raptownie się podniosła, nastąpiła gwałtowna odwilż i wtedy, gdy zastanawiano się już, jak ratować zagrożone powodzią ulice — nagle ręk w termometrach spadła w dół w piorunująco szybkim tempie.

Wczoraj cały kraj znowu chwyciła w kleszcze potężna fala mrozów. Na samym południu w Kłodzku, skąd nadeszła osta-

tnia fala ciepła, zanotowano wczoraj 27 stopni mrozu!

W Łodzi nad ranem było 19 stopni mrozu, w południe — 10 stopni poniżej zera.

W Katowicach zanotowano wczoraj 7 stopni mrozu, w Płocku — 5 stopni, w Częstochowie — 5, we Wrocławiu — 6, w Lublinie — 9, w Kaliszu — 10 i t. d.

Jak długo jeszcze potrwać mrozy? — Dziś jest już ostatni dzień lutego, jutro rozpoczyna się marzec, a już początek tego miesiąca zazwyczaj zwiastował nam wiosnę. Tymczasem patrząc na to, co się dzieje, trudno nawet myśleć o szybkiej wiosnie. (k)

Rolnicy w Obozie Pracy

za uchylanie się od zaległych świadczeń rzeczowych

Komisja Specjalna wdrożyła postępowanie karne przeciwko niesumieśnym rolnikom, uchylającym się od obowiązku dostarczenia zaległych świadczeń rzeczowych.

W wyniku przeprowadzonych dochodzeń decyzją Komitetu Orzekającego Komisji Społecznej skierowani zostali na okres trzech miesięcy do obozu pracy następujący oporni dłużnicy: Grams Zygmunt, zam. w Leczewie, pow. Włodzawek, Franzloch Stanisław, zam. w Po krzydowie, pow. Brodnica, Rybarczyk

Michał, zam. w Niwce, pow. poznański i Grzebyk Paweł, zam. w Miłostowie.

Należy przestrzec zatem tych rolników, na których ciąży jeszcze dług z tytułu zaległych świadczeń rzeczowych i którzy nie tylko nie reagują na kierowane do nich upomnienia, lecz wręcz przeciwnie w sposób nieobywatelski i często podstępny usiłują uchylić się od wypełnienia swego obowiązku, — że potraktowani będą na równi ze szkodnikami gospodarczymi, a więc grozi im obóz pracy.

Ucharakteryzowany bandyta

Mimo brody i okularów został rozpoznany przez milicjantów w Warszawie. Aresztowano groźną szajkę bandycką

Onegdaj funkcjonariusze Stołecznej Komendy MO otoczyli dom przy ul. Wspólnej 31, gdzie znajdowała się „melina“ groźnej szajki bandyckiej.

W domu tym przebywali: groźny bandyta, zbieg z więzienia Marian Frej vel Lebisz i dwaj jego kamraci: Feliks Morzewski i Tadeusz Remarczyk. Aresztowanych bandytów zakuto w kajdanki i przewieziono do więzienia.

Podczas badania bandyckiej „meliny“ wywiadowcy natrafili w ścianie mieszkania na dobrze zamaskowaną skrytkę, w której znaleziono trzy rewolwery i amunicję. Aresztowani stanowili groźną szaj-

kę bandycką, mającą na sumieniu około 30 napadów rabunkowych na terenie stolicy i najbliższych okolic podmiejskich. Bandyci m. in. przyznali się do napadów rabunkowych w Szczepiłowicach, gdzie ograbowali kilka domów zamożnych ogrodników.

Herszt bandy, Marian Frej vel Lebisz, po ucieczce z więzienia ucharakteryzował się. Zapuścił zarost, założył okulary, zmienił swój wygląd nie do poznania i w ten sposób przez pewien czas poruszał się nawet swobodnie po mieście. Mimo tej charakterystyki został rozpoznany i wraz ze swymi kompanami aresztowany.

„Centralny Zarząd Przemysłu Skórzanego, Wydział Finansowo-Ekonomiczny zatrudni natychmiast:

- 1) Buchalterów-bilanistów, dokładnie obeznanych z księgowością przemysłową.
 - 2) Buchalterów-kalkulatorów.
 - 3) Pracowników o wykształceniu ekonomicznym i finansowym.
- Reflektuje się tylko na siły wysoce kwalifikowane. Warunki płacy do umowy. Podania wraz z dwoma życiorysami należy składać w Centralnym Zarządzie Przemysłu Skórzanego, Wydział Perso nalny, Łódź, Piotrkowska 260'.

Program radiowy na dziś

11.57 Sygnał czasu i hejnał z Wieży Mariackiej w Krakowie; 12.05 (z łodzi) w ramach audycji dla świątlic robotniczych — występ Zespołu Artystycznego Świątlicy Robotniczej Państw. Zakł. Przemysłu Bawełnianego Nr. 3; 12.35 Goedicca — Sonata op. 10 w wykonaniu K. Halpona (skrzypce) i P. Łobaza (fortepian); 12.55 „10 minut poezji”; 13.05 Audycja rozrywkowa; 14.00 (z łodzi) Pogadanka, pióra Fr. Lewandowskiego, p. t. „Prastara stolica mazurska”; 14.10 (z łodzi) Wiadomości sportowa; 14.15 (z łodzi) Aria operowe G. Pucciniego w wykonaniu M. Piętkiewicz (sopran). Przy fortepianie W. Klimowiczowa; 14.40 (z łodzi) Kronika i komunikaty; 14.45 (z łodzi) Koncert reklamowy; 15.00 „Królowa Kinga” — słuchowisko dla dzieci starszych; 15.25 „Przy głośniku”; 15.30 Pogadanka sportowa; 15.40 Aria i pieśni w wykonaniu A. Golebińskiego; 16.00 Dziennik; 16.30 Audycja dla chorych; 16.45 „Głos Młodych”; 16.55 Audycja dla młodzieży; 17.05 „U naszych przyjaciół” — audycja słowno-muzyczna; 17.25 (z łodzi) Audycja rozrywkowa w opracowaniu S. Grodzkiej p. t. „Sirena przed mikrofonem”; 17.55 Z życia kulturalnego; 18.00 Audycja wojskowa; 18.07 Muzyka; 18.30 Poradnik językowy; 18.45 Muzyka; 19.00 (z łodzi) „Ks. Biskup Jasiński ordynariusz diecezji łódzkiej” — pogadanka T. Radwana; 19.10 (z łodzi) Chwila muzyki z płyt; 19.15 (z łodzi) Felieton S. Grodzkiej p. t. „Grypa”; 19.25 Dziennik; 20.00 Koncert symfoniczny; 21.45 Radiowy Uniwersytet Ludowy; 22.00 Kwadrans prozy; 22.15 Program na jutro; 22.25 (z łodzi) Koncert życzeń; 22.50 Audycja literacka — „Wiersze St. J. Lecca”; 23.10 Ostatnie wiadomości dziennika radiowego; 23.30 (z łodzi) Program na dzień jutrzejszy; 23.33 Zakończenie audycji i Hymn (z łodzi).

KINA

POŁONIA (Piotrkowska 67) — „Klatka Stewicia”.
WISLA — (Daszyńskiego 1) — „Zeznanie szpiega”.
ADRIA (Stalina-Główna) — „Ojciec i dzieci”.
TATRY (Sienkiewicza 40) — „Kapryśna ekspedientka”.
GDYNIA (Daszyńskiego 2) — „Śledztwo Smieciuch”.
TECZA (Piotrkowska 108) — „Nieustraszeni”.
BALTYE (Narutowicza 20) — „Ludzie i manekiny”.
HEL (Legionów 2/4) — „Symfonia młodości”.
STYLOWY (Kilińskiego 19) — „Zajazd na rozdźwięk”.
WŁÓCNIARZ (Próchnika 16) — „Zeznanie szpiega”.
ROBOTNIK (Kilińskiego 178) — „San Demetrio”.
PRZEDWIOSNIE (Żeromskiego 76) — „Nieustraszeni”.
ROMA (Rzgowska 84 a) — „Co mój mąż robi w nocy”.
REKORD (Rzgowska 2) — „Podrzutek”.
BAJKA (Franciszkańska 31) — „Zuch dziewczyna”.
ZACHĘTA (Zgierska 26) — „Elwira Madigan”.

APARATY FOTOGRAFICZNE w najwyższych gatunkach po cenach niższych

poleca
Państwowa Centrala Handlowa
 Łódź, Piotrkowska 98

WEZWANIE DO SKŁADANIA OFERT
Łódzkie Towarzystwo Elektryczne (Elektrownia Łódzka) wzywa do zgłaszania ofert kosztorysowych na dokonanie **GENERALNEGO REMONTU lokomotywy na tor normalny, napędzanej silnikiem spalinowym.** Reflektanci mogą się zgłaszać na bliższe informacje i celem obejrzenia obiektu do Oddziału Transportowego Elektrowni (wielkie z ulicy Kilińskiego 72).
 Oferty kosztorysowe z podaniem terminu wykonania prosimy składać do Dyrekcji Łódzkiego Towarzystwa Elektrycznego, ul. Daszyńskiego 58, w terminie do dnia 5 marca r. b. sub „Remont lokomotywy”.

ZAWIADOMIENIE
 O wyborach do Zarządu Sekcji Dziel. Pończoskiej. Zawiadamiamy iż dn. 2. III. 47 r. o godz. 9-ej w Świątlicy F-my Kublik, ul. Zachodnia 70, odbędzie się walne zebranie delegatów Przem. Włók. Sekcji Dziel. — Pończ. Obecność delegatów obowiązkowa. Sekretarz: Przewodniczący:

Z POLSKIEJ YMCA
 W piątek dnia 28 lutego r. o godz. 19-tej w Sali Kominkowej YMCA w Łodzi ul. Moniuszki 4a, Prof. Dr Wł. DZWONKOWSKI wygłosi odczyt pt.: „WKŁAD KULTURY POLSKIEJ W EUROPEJSKĄ”

Wszyscy czytają ciekawą powieść p. t. **„W NIEWOLI”** zeszyt 1-szy żądać wszędzie. Wyd. „Dla wszystkich”, Łódź, Szara 1.

Zakupimy natychmiast:

2 maszyny do pisania z walkiem długości 64 cm

4 maszyny do liczenia z taśmą papierową addition

2 maszyny do obliczeń kalkulacyjnych

Oferty prosimy składać w Elektrowni Łódzkiej, Wydział Administracyjny, Łódź, ul. Daszyńskiego 58, pokój 53.

Z POLSKIEJ YMCA. Znakomity artysta-rytmik **HENRYK SZATKOWSKI** wystąpi w „Wieczorze Ballad”, przy akompaniamentie fortepianu, w niedzielę, dnia 2 marca r. b. o godz. 18-tej, w sali Polskiej YMCA w Łodzi, ul. Traugutta 17. Przeprowadź bilety w Sekretariacie Ogniska ul. Moniuszki 4-a.

Zaofiarowanie pracy

POTRZEBNA pomocnica domowa gotowanie referencje warunki dobre. Narutowicza 47 — 34 frontem po 5-ej. 4717
AGENCI odwiedzający biura, poszukiwani. Wyjątkowa możliwość wysokich dochodów. Oferty sub. „Dobrobyt” do Expressu. 5810
POTRZEBNA pomoc domowa warunki dobre, Magistracka 25 — 14. 5853
POTRZEBNE zdolne krawcowe do pracowni sukien. Piotrkowska 136 I piętro. 5854
UCZCIWA osoba do dziecka 2 letniego zostanie przyjęta. Referencje pożądamy Al 1 Maja 15 — 5. 5855
RYBAK — paszeczka jako współnik poszukiwany Rawekla. Zgłoszenia: Kosowski, Wólczańska 118, Łódź. 5845
PRZYJME samodzielnego krawca tylko siłę pierwszorzędną od zaraz. Władom. Śródmiejska 14 — 6. 5846
EKSPEDIENTKA ze znajomością szycia potrzebna do sprzedaży pań. J. Stankiewicz Piotrkowska 18. 5847
WYCHOWAWCZYNI do 8 letniego chłopca poszukiwana. Oferty do Expressu pod „Subtelna”. 5849
INTELGENTNA pani ze znajomością francuskiego względnie angielskiego poszukiwana do 7-letniej dziewczynki na 3 godziny popołudniowe. Zgłaszać się między 14 — 16 godz. codziennie S. Krużewski Piotrkowska 69 — 8. 5850

Włożyła mundur syna i przebrana za żandarma czatowała na Polaków

64-letnia Berta Kanwischer przyjęła w czasie okupacji volkslistę drugiej kategorii. Była tak gorliwą, że przebrała się w mundur swego syna - żandarma i w tym przebraniu czatowała na dwóch Polaków: Zygmunta Sielskiego i Józefa Szydłowskiego, którzy udali się do miasteczka, by zdobyć parę kilogramów mąki dla swoich dzieci i rodzin w okresie największego głodu w okupowanej Łodzi. Sielski i Szydłowski byli przekonani, że mają do czynienia z żandarmem niemieckim, pozwolili się aresztować i za prowadzić do mieszkania oskarżonej, gdzie ta z sadyzmem zęcała się nad nimi. Zbrodnica Niemka nie poprzestała na tym. Pobiegła sama po żandarmery. Sielski i Szydłowski zostali aresztowani i przez sąd niemiecki skazani na obóz pracy w Radogszczy za działanie przeciw interesom gospodarczym Trzeciej Rzeszy. Te wszystkie szczegóły wydobyla na światło dzienne wczorajsza rozprawa w Okręgowym Sądzie Karnym pod przewodnictwem sędziego Kwaśniaka. Kanwischer wykazała duże zdziwienie, gdy sąd skazał ją, przychyliając się do żądania prokuratora Panasiuka, na karę śmierci. (m.)

Prace remontowe w szpitalach łódzkich

Na ostatnim posiedzeniu Kolegium Zarządu Miejskiego w Łodzi postanowiono przeprowadzić szereg robót remontowych w szpitalach łódzkich, a między innymi: zakupić nowy kocioł do centralnego ogrzewania dla szpitala Anny Marji przy ul. Armii Czerwonej 15, obmuruwać kocioł sekccyjny na posesji szpitala w Kochanówce oraz przeprowadzić remont w szpitalu Skórnym przy ul. Tramwajowej Nr. 15/17.

POTRZEBNY lakierownik rowerowy albo pomocnik. Rzgowska 30. 5848
POTRZEBNA panienka do zakładu fryzjerskiego. 11 listopada 75. 5844

Nauka

KURSY administracyjno — Handlowe przy Państwowym Liceum Administracyjnym Piotrkowska 125 przyjmują zapisy na kursy administracyjno — handlowe, księgowości. Sekretariat czynny 16.30 — 18.30. 5482
KURSY Stenografii Maszynopisanie Centralnego Związku Stenografów i Maszynistek R.P. Zapisy: Kilińskiego 50, Piotrkowska 83. 5859

Andrzej Żariski

88)

Ewa Braun wywiera pewien wpływ na posunięcia fuchrera. Sprytny Goebbels oddawna już ubiega się o jej względy, ażeby pozyskać ją jako sprzymierzeńca. Dotychczas robił to zawsze bardzo dy skretnie, ale dziś po południu przystąpi energicznie do akcji. Po południu było bardzo ciepło. Podczas gdy Adolf Hitler drzemał po obiedzie, Ewa Braun i minister Goebbels spoczywali na leżakach w najbardziej zacisznym kąciaku ogrodu. Ewa Braun ubrana była w bardzo ko kieteryjny plażowy kostium, zasłaniający tylko bardzo nieznacznie część jej ofiar nie na pokaz wystawionych wdzięków. — Ma pani bardzo pięknie opalone ramiona i nogi — zauważył nagle Józef Goebbels i pochyliwszy się szybko, poca łował ją w kolano. Ewa Braun spojrzała uważnie na Goebbelsa.

Pan minister, ubrany w krótkie szorty i koszulę bez rękawów, bynajmniej nie przypominał w tej chwili belwederskiego Apollina. Nie, w żaden sposób po rośłym, atlety cznie zbudowanym Hansie, nie może jej się spodobać to chucherko o pokracznych nogach i zapadniętej klatce piersiowej. Zaczynam pani Ewa powiada surowo: — Panie ministrze, pan się zapomina! Pan jest bezczelny! — A pani jest za piękna — replikuje wy trawny lowelas. — A rzecz wiadoma, że jeśli kobieta jest za piękna, a mężczyzna zbyt zachwyci, dojdzie musi do krótkiego spiecia. — Nie może pan jednak nie pamiętać, że jestem żoną Adolfa Hitlera. Minister uśmiechnął się trochę cynicznie. — Nie wiem czy przed laty miał rów nież i skrupuły w stosunku do mojej o-

soby Adolf Hitler bałamucać mi żonę Magdę. To są wprawdzie już sprawy dawno minione, jednakże nie zapomni am o nich. — I teraz z kolei chciałby pan przypra wić rogi swojemu niewiernemu przyja cielowi — uśmiecha się panna Braun, któ ra jest sama zanadto niemoralna, aby za uważyć całą zgniliznę i zepsucie czło wyczych mężów Trzeciej Rzeszy, deklam ujących tak pięknie o ideałach. — Pani jest chyba jasnowidzącą — u śmiecha się kochanek Lidli Barowej. I bardziej już poufalej pocałował ją w szyję. Ewa Braun zmrugała oczyma. — Panie ministrze, pan jest wielkim ryzykantem — zaczyna znowu nieoficjal nie — a co by pan zrobił, gdybym udała się teraz do Adolfa Hitlera i powiedziała mu: twój przyjaciel Goebbels namawia mnie do wiarołomstwa. Józef Goebbels machnął ręką. — Jestem przekonany, że nie postąpi łaby pani tak nigdy! — — Czy nie jest pan zanadto pewny sie bie? — Siebie nie jestem nigdy zanadto pe wny, ale za to wierzę w mądrość pani. Jestem przekonany, że nie chciałaby się pani pozbawiać lekkomyślnie najbardziej oddanego jej człowieka ze wszystkich tych, którzy otaczają naszego wodza. wierzę natomiast, że na każdym kroku popierać pani będzie mnie i moją partię. — Z miłości dla pana? — Nie, z miłości dla siebie. Bo przecież

w interesie pani leży, ażebym utracił wpływy Hermana Goeringa, który ulega jąc swojej żonie Emmie, nastawiony jest w stosunku do pani nie bardzo życzliwie. O, Józef Goebbels to szczwany lis. — Wiedział dobrze, jaką poruszyć strunę, ażeby zainteresować ospałą Ewę Braun. Tak, jak Goebbels nie lubi Goeringa, tak ona nienawidzi panią Emmę, tę „piet wszą damę Trzeciej Rzeszy”, która od nosiła się i odnosi zawsze z lekcewaze niem do kochanki Adolfa Hitlera. Ewa Braun nie daruje jej nigdy pogar dliwej wyniosłości, z jaką potraktowała ją w dzień poznania żona Reichsmarszał ka Rzeszy. Ani też jej powiedzenia: — „Nigdy nie dopuszczę, ażeby nasz fuhrer ożenił się z jakąś tam awanturnicą”. Więc też i teraz gniewnie ściągnięte ma brwi. A podczas gdy Józef Goebbels pięści wargami jej dłoń, Ewa powiada chmurnie. — Ma pan rację: jestem zbyt dobrą pańską przyjaciółką, ażebym zrobiła pa nu kiedykolwiek jaką przykrość. Może pan zawsze na mnie liczyć. Ale proszę pana: bądźmy bardziej ostrożni, bo tu w Berchtesgaden nawet każdy najmniej szy krzak posiada oczy i uszy. A teraz dość już gawędy. Wracajmy do pałacu, bo Adolf czeka. Cała Europa drżała dostojnie w posa dach. Setki tysięcy ludzi ginęło na fron tach i w piecach krematoryjnych, a tymi czasem w Berchtesgaden bawiono się wesoło. (D. c. n.)

SPORT

Gramy bez „off-side“

Bez to razy siedząc na trybunach, byliśmy świadkami niezwykłego zdenerwowania widzów, obserwujących mecz piłki nożnej.

Chcieli się, żeby ta sympatyczniejsza drużyna wygrała, chcieli się, żeby jej graczom wszystko się udawało. A tymczasem... jedna nieuwaga sędziego może przekreślić wszystkie pobożne życzenia sym patyków i wysiłki graczy.

Jeden moment, jedna nieuwaga, decyduje.

I kto zawinił? Naturalnie, sędzia, bo w porę nie zauważył, że któryś z graczy wysunął się na „spalone“ i, mając ułatwione zadanie, zdobył bramkę, w gruncie rzeczy w sposób nieprawidłowy.

Te właśnie „spalone“ to powód do oburzenia, do wyładowywania niezadowolenia na osobę sędziego, do gorzących niesjednakrotność zażądać.

Agdyby tak „spalonych“ wogóle nie było?

Reguła gry jest ułożona jasno i przejrzyste, ale zdarza się... Przecież sędzia jest też tylko człowiekiem, może się omylić, może niedopaść.

Już raz reguły gry w piłkę nożną omawiając „spalone“ uległy pewnej modernizacji, a dzisiaj... dzisiaj poważnie zastanawia się nad tym, czy w ogóle przepis tego nie skasować.

Gracze bez „spalonych“!

Wchodzi to Europa Zachodnia. Proponują zniesienie tego przepisu począwszy od 1950 roku. Pierwsze kroki postawił Francja. Już w sezonie obecnym zamierza się tam przeprowadzić rozgrywkę, próbne co prawda, bez uwzględnienia tego właśnie przepisu.

Zniesienie „off-side“ wywołałoby prawdziwą rewolucję w samym systemie i taktyce gry. Zmieniłby mozołnych kombinacji wszystko poległoby na szybkim zdobywaniu bramki, a dalekie podania i silne wykopy byłyby decydujące i wpłynęłyby zapewne na zwiększenie tempa.

Co na to powie FIFA?

Olejniki zdyskwalifikowany Nie wolno bezkarnie pisać obraźliwych listów

Na przeciąg jednego roku PZB ukarał dyskwalifikacją Olejnika. Nie ma jednak powodu do niepokoju, gdyż w tym wypadku nie chodzi o naszego znanego boksera łódzkiego, mistrza Polski wagi półśredniej, Olejnika, lecz o działacza boksera Stefana Olejnika, który jako członek zarządu Gdańskiego OZB zredagował bez wiedzy prezesa i zarządu i wysłał wesołe obraźliwe listy warszawskiemu OZB, podpisując go samowolnie w zastępstwie sekretarza.

Amerykańscy bokserzy chcą przyjechać do Polski

Jak się okazuje, prowadzone od dłuższego czasu pertraktacje z drużyną pięściarską reprezentującą Armię Okupacyjną amerykańską są na najlepszej drodze. W pertraktacjach tych udział bierze i PUF.

Dowiadujemy się, że Amerykanie odpowiedzili wreszcie na ostatni list PZB i potwierdzili gotowość przyjazdu do Polski. Pragną oni rozegrać trzy spotkania, chociaż nie podali dokładnych terminów, pozostawiając to czynnikom polskim.

Jest projekt, aby w jednym z tych meczów przeciwnikiem amerykańskich bokserów była reprezentacja Armii Polskiej. Wydaje się jednak, że pięściarstwo polskie odniosłoby dużo więcej korzyści, gdyby Amerykanie walczyli w takich miastach jak Poznań, Warszawa, Łódź, Katowice, niż przeznaczać jeden z bardzo nielicznych terminów na spotkanie z reprezentacją Armii Polskiej, która, nie sądzimy, by była dzisiaj w stanie wystawić pełnowartościowej drużyny.

Węgrzy są zachwyceni

Składy drużyn na dzisiejszy mecz Csepel—Zryw. — Warta odwołała Szymurę! — Goście pełni respektu dla polskiego pięściarstwa

Pięściarze węgierscy byli tak nieudolnie zmęczeni podróżą odbyłą do granicy polskiej, że postanowili przenoćwać w Katowicach. Należało im się to słusznie, tym bardziej, że mecz został wyznaczony na dzisiaj. W ten sposób drużyna spędziła wygodnie dwie noce w łóżkach i już wypoczęta stanie dzisiaj do walki.

Tuż przed wyjazdem Csepel z kraju odbył się w Budapeszcie międzypaństwowy mecz Węgry — Austria w boksie. W reprezentacji Węgier startowało trzech zawodników Csepel, Bogath, Bene i Brath. Zwycięstwo odniosła reprezentacja Węgier 13:3.

Ostatecznie, Węgry wystąpią dzisiaj w składzie: Horvath, Bogath, Torma, Zahorsky, Brath, Bitsak, Bene i Varga. Pewne innowacje notujemy natomiast w składzie drużyny łódzkiej. Otóż, jak się okazuje, wielki zawód Zrywowi sprawiła Warta, która nie zgodziła się jednak na start Szymury w Łodzi, tłumacząc to tym, że Szymura w ostatnich walkach doznał kontuzji ręki, którą obecnie leczy. Zamiast niego wystąpi w wadze ciężkiej łodzianin Jaskula, znany ze swej nieustępliwości. Przeciwnikiem Woźniakiewicza będzie brat słynnego Torma, a Taborek spotka się z Brathem. Zryw wystawia więc drużyny: Gomu-

lak, Czarnecki, Woźniakiewicz, Pietrasik, Taborek, Unton, Bednarz i Jaskola.

Najbardziej niepokojony jest Bene, który tak pragnął zmierzyć się z Szymurą i specjalnie szykował się do tego spotkania. Bitsak wyraża chęć walki z Koczyńskim, o którym wiele słyszał, a zwycięstwo którego nad Tormą odniesione w ramach meczu Polska — Czechosłowacja odbiło się głośnym echem w Budapeszcie.

Jeśli chodzi o personel innych zawodników to trzeba zaznaczyć, że Zahorsky jest Polakiem z pochodzenia. Dziad jego wzmigrował swego czasu na Węgry. Zahorsky jest bardzo zadowolony z przyjazdu do Polski, gdyż gorąco pragnął poznać nasz kraj. Zwłaszcza, jak dotychczas, jest zachwycony... kuchnią polską, a koflety wieprzowe smakują mu nadzwyczajnie.

Naogół Węgrzy bardzo poważnie oceniają możliwości łodzian. Wszystko sprawiła przegrana reprezentacji Czechosłowacji w Warszawie. Węgierski Zw. Bokserski zastanawiał się nawet bardzo poważnie, czy wogóle zezwolić drużynie Csepel na polską eskapadę obawiając się kompromitacji. Po drodze Węgrzy też słyszeli głosy przestrogi, zwłaszcza ze strony Czechów.

— Po co jedziecie do Polski? — pytano się ich. — Przecież my tam przegraliśmy z kretesem, więc co wy możecie zdziałać?

Węgrzom rzędził miny i są oni wyraźnie stremowani. W sumie jednak nie przypuszczamy, żeby te wszystkie obawy były usprawiedliwione. Zryw to przecież nie reprezentacja Polski! Ciężką będą mieli łodzianie przeprawę, lecz, sądzimy, że z próby tej wyjdą z honorem.

Sędzią ringowym zawodów będzie p. Borski (Śląsk), a ze strony węgierskiej na punkty — p. Szallay.

Mecz w hali Wimy rozpoczyna się o godz. 18.

Wydatną pomoc

zapewnia ŁOZPR drużynom piłki ręcznej

ŁOZPR na swym ostatnim posiedzeniu postanowił wstąpić z gorącym apelem do wszystkich miast naszego województwa, aby kluby, które posiadają sekcje piłki ręcznej zarejestrowały je w ŁOZPR. Związek postanowił przyjąć z pomocą drużynom nieposiadającym sprzętu sportowego, aby tylko na prowincji propagowano poszczególne konkurencje piłki ręcznej. Tyczy się to w pierwszym rzędzie takich miast jak Piotrków, Pabianice, Zgierz, Tomaszów, które posiadają już dawno sekcje piłki ręcznej i nawet rozgrywiają od czasu do czasu spotkania towarzyskie z drużynami łódzkimi.

Po zakończeniu mistrzostw Łodzi w koszykówce żeńskiej i męskiej, zostaną zorganizowane spotkania o punkty rezerw drużyn kl. A. oraz w konkurencji juniorów w koszykówce.

Najmłodszy z rodziny Marusarzy zdobył mistrzostwo Polski w slalomie. — Kula najlepszym skoczkiem Polski

W dalszym ciągu mistrzostw narciarskich Polski odbywających się obecnie w Zakopanem rozegrano konkurs skoków.

W tej konkurencji pełny sukces odniósł Jan Kula, który w punktacji zajął pierwsze miejsce. Pierwszy skok oddał Kula na 59,5 mtr. natomiast drugi, co do długości, był bardziej imponujący — 67 mtr. Ogólna ocena 225,4 pkt. dały mu pierwsze miejsce i tytuł mistrza Polski.

Na drugim miejscu znalazł się D. Krzeptowski 52,2 i 62 mtr. nota 217 a na trzecim Schindler 47 i 57,5 mtr. nota — 202. Start Dziedzica, wicemistrza akademickiego świata wypadł naogół słabiej niż oczekiwano, gdyż skoki jego

wynosiły 42,5 i 58,5 mtr. przy ocenie 197,7.

W skokach startowało 82 zawodników.

Poza tym odbył się w Zakopanem slalom. Tutaj zwyciężył najmłodszy z rodziny Marusarzy — Józef, a dzięki temu zdobył mistrzostwo Polski w kombinacji alpejskiej. Tytuł wicemistrzowski przypadł Gasienicy, natomiast Pawlica, chociaż w slalomie zajął drugie miejsce, w kombinacji alpejskiej musiał się zadowolić trzecią lokatą.

W konkurencji kobiecej bezapelacyjnie zwycięstwo odniosła D. Schiele, a po nieważ Hildówna została zdyskwalifikowana za omiślenie bramki, tytuł wice mistrzyni uzyskała Bujakówna, chociaż w slalomie była jako trzecia.

Rekord świata w kuli ustanowiła znakomita lekkoatletka radziecka, Siewrukowa

W Moskwie odbyły się w hali krytej zawody lekkoatletyczne, w których wzięła udział mistrzyni Europy w pchnięciu kulą Tatiana Siewrukowa.

Znakomitej lekkoatletce radzieckiej udało się ustanowić nowy rekord świata w tej konkurencji w hali. Uzyskała ona wynik 14 mtr. 32 cm. Poprzedni rekord należał do Amerykanki Stevens i wynosił zaledwie 13 mtr. 67 cm. Siewrukowa bezapelacyjnie górowała nad współzawodniczkami, czego dowodem, że najlepszy po niej wynik uzyskała Andreje-

wa — 12,61 m.

Dużo gorzej powiodło się mistrzyni Europy w biegach sprinterskich — Seczenowej, która na 30 mtr. przegrała do Turowej. Czas zwycięzcy — 4,5 s. Dystans ten, jak się wydaje, jest jednak zbyt krótki dla mistrzyni Europy.

W konkurencjach męskich osiągnięto następujące wyniki: w biegu na 30 mtr. mistrz Europy, Karakułow uzyskał czas 3,8 sek., w skoku wwyż pierwsze miejsce zajął Kuzniecowa — 175 cm., a w pchnięciu kulą — Tutewicz 14,50 mtr.

Narciarska turystyka

Kalendarzyk wycieczek w Zakopanem na marzec i kwiecień

Zakopane przygotowało na sezon zimowy 1946/47 r. ponad 50 imprez sportowo-turystycznych, przy czym zakończenie ich przewiduje się 8-go kwietnia. Wśród czysto turystycznych imprez, które odbędą się w marcu i kwietniu, należy wymienić:

MARZEC: 1-go — wysokogórska wycieczka narciarska z obejściem Świnicy, 4-go — wycieczka narciarska do Doliny Białego z przejściem przełęczą „Na Patykach“, 6 — 8-go — trzydniowa wycieczka w Zachodnie Tatry, 17-go — wycieczka narciarska w Tatry, rejon Kasprowego, 25-go — wycieczka wysokogórska na Kozł Wierch, 26 — 29-go — 4 dniowa wycieczka narciarska Zawrat —

Morskie Oko — Wrota Chałubińskiego — Lillowe ze wspinaczką na Rysy.

KWIECIEŃ: 1-go — wycieczka narciarska na Krzyżno, 2-go — wycieczka narciarska na Zamartę Przełęcz, 3-go — wycieczka narciarska przez Kozł Przełęcz do Morskiego Oka, 5-go — wycieczka wysokogórska na Kościelec, 8-go — zakończenie sezonu tradycyjnym zjazdem żłobem „Wściekłych Węzłów“.

Wszystkie wycieczki prowadzą instruktorzy Klubu Wysokogórskiego. PZM i PTT. Należy podkreślić z uznaniem, że w tegorocznym programie zimowym Zakopane uwzględniło w szerokim stopniu dziedzinę samej turystyki.

Dokąd dziś pójdziemy

PAŃSTWOWY TEATR W. P. ul. Stefana Jaracza 27

Dzisiaj przedstawienie „Kraświcków i Górali” o godz. 14-ej sprzedane. Pasaż-pariout i ulgowe bilety nieważne.

TEATR KAMERALNY DOMU ŻOŁNIERZA ul. Daszyńskiego 34.

W sobotę dnia 1 marca premiera nie grającej dotychczas na scenach polskich sztuki amerykańskiej T. Williams'a „SZKLANA MENAZERIA”. „SZKLANA MENAZERIA” grana była bez przerwy dwa lata w Nowym Jorku z niesłychanym powodzeniem i uznana została za najlepszą sztukę sezonu teatralnego 1945/46 roku przez Jury Krytyków Teatralnych, które przyznało autorowi za „Szklaną Menazerie” swoją doroczną nagrodę.

Akcją tego oryginalnego widowiska rozgrywaną przez cztery osoby w rzeczywistości i wspomnieniach — ujrzymy w wykonaniu Jerzego Daszyńskiego, Ireny Horackiej, Janusza Jaronia i Zofii Mrozowskiej, Reżysera Ervina Axer, Kompozycja przestrzeni scenicznej według projektu Jana Kostkińskiego.

Kasa czynna 10 — 12 i od 15-ej, tel. 123-02.

TEATR TUR

ul. 11 Listopada 21

Dzisiaj i dni następujących dwie świetne komedie obyczajowe klasyków sceny rosyjskiej: „Ożenek” Gogola i „Oświadczenie” Czesława.

TEATR „SYRENA” Traugotta 1.

Dzisiaj i codziennie komedia Hennequana i Vebera pt. „PANI PREZESOWA” w opracowaniu i z piosenkami Jerzego Jurandota z muzyką Fr. Leszczyńskiego i Mieczysława Forwila.

TEATR „GONG” Kopernika 18.

Po przedstawieniu teatru do nowego lokalu goszczą program „Tylko dla dorosłych” z Olą Obarską i Gieraszką.

Początek o godz. 19.30.

Różne

- RADIOODBIORNIKI — naprawa, przebudowa...
OSTRZEŻENIE graczy...
CZHOWANIE artystyczne...
PRZYBŁAZIŁ się 22. II pies czarny...
PRZYBŁAZIŁ się suka z włosami...
BRYCZESY specjalnie wykonuje...
ZDJĘCIA DO LEGITYMACJI...
DLACZEGO nosi pan atomowy...
SZYBKO i tanio...
ZDJĘCIA DO LEGITYMACJI...
ZDJĘCIA LEGITYMACYJNE...
KONRAD Leonida, Narutowicza 3

OGŁOSZENIA DROBNE

Lekarze

- LECZNICZA-PRZYCHODNIA Piotrkowska Nr 3
Dr. med. KUBREWICZ TYGUNT
Dr. medycyny ANTONI MAJEWSEI
Dr. KOWALSKI MIECYSŁAW
Dr. med. GLAZER
Dr. MIKOŁAJ ROBNSTEIN
Dr. TADEUSZ CHEKOWSKI
LEKARZ DENTYSTY
Dr. KOWALCZYK JERZY
Dr. JAN FALKOWSKI
Dr. med. STEFAN HENKCY
Dr. BUCHNA
Dr. LENCIKOWSKI
Dr. ROZA EMIL
Dr. E. BOZYCH
Dr. KOWALCZYK
Dr. JERZY KUSZCZYK
Dr. med. M. ZWIEMER
Dr. WŁADYSŁAW
Dr. MICHAŁ JERZY
Dr. med. CUSTAW MARIKOWICZ

Kupno — sprzedaż

- PLAC centrum, plac Bohaterów...
MARIKOWICZ
GRZYBOWSKI
MASZYNE
OBRABIARKA

- LAMPY RADIOWE
MASZYNY
FOTODAMA
KUPNO — sprzedaję
KUPNO — sprzedaję
KUPNO — sprzedaję
KUPNO — sprzedaję
KUPNO — sprzedaję
KUPNO — sprzedaję
KUPNO — sprzedaję
KUPNO — sprzedaję
KUPNO — sprzedaję
KUPNO — sprzedaję

- KUPUJE włos koński ogony...
MASZYNY
OGRODNIK
KUPUJE maszynę

Zagubione dokumenty

- SERADZIANO dowód osobisty...
ZAGUBIŁAM dowód osobisty...
ZAGUBIŁAM dowód osobisty...
ZAGUBIŁAM dowód osobisty...
ZAGUBIŁAM dowód osobisty...
ZAGUBIŁAM dowód osobisty...
ZAGUBIŁAM dowód osobisty...
ZAGUBIŁAM dowód osobisty...
ZAGUBIŁAM dowód osobisty...
ZAGUBIŁAM dowód osobisty...

Poszukiwanie pracy

- BIURNISTKA
KOSZYKOWSKA
KOSZYKOWSKA
KOSZYKOWSKA

Lokale

- POKOJ
KUCHNIA
POKOJ
POKOJ